

VISPĀRĒJĀS TIESAS RĪKOJUMS (septītā palāta paplašinātā sastāvā)

2011. gada 6. septembrī*

Lieta T-18/10

Inuit Tapiriit Kanatami, Otava (Kanāda),

Nattivak Hunters and Trappers Association, Kvikiktarjuaka [*Qikiqtarjuaq*]
(Kanāda),

Pangnirtung Hunters' and Trappers' Association, Pangnirtunga [*Pangnirtung*]
(Kanāda),

Jaypootie Moesiesie, ar dzīvesvietu Kvikiktarjuakā,

Allen Kooneeliusie, ar dzīvesvietu Kvikiktarjuakā,

Toomasie Newkingnak, ar dzīvesvietu Kvikiktarjuakā,

* Tiesvedības valoda — angļu.

David Kuptana, ar dzīvesvietu Ulukhaktokā [*Ulukhaktok*] (Kanāda),

Karliin Aariak, ar dzīvesvietu Ikvaluitā [*Iqaluit*] (Kanāda),

Efstathios Andreas Agathos, ar dzīvesvietu Atēnās (Grieķija),

Canadian Seal Marketing Group, Kvebeka (Kanāda),

Ta Ma Su Seal Products, Inc., Kapomēla [*Cap-aux-Meules*] (Kanāda),

Fur Institute of Canada, Otava,

NuTan Furs, Inc., Katalina [*Catalina*] (Kanāda),

GC Rieber Skinn AS, Bergena (Norvēģija),

Inuit Circumpolar Conference Greenland (ICC), Nūka [*Nuuk*], Grenlande (Dānija),

Johannes Egede, ar dzīvesvietu Nūkā, un

Kalaallit Nunaanni Aalisartut Piniartullu Kattuffiat (KNAPK), Nūka,

ko sākotnēji pārstāvēja J. Bukērts [*J. Bouckaert*], M. van der Vaude [*M. van der Woude*]
un H. Vjaens [*H. Viaene*], pēc tam J. Bukērts un H. Vjaens, advokāti,

prasītāji,

pret

Eiropas Parlamentu, ko pārstāv I. Anagnostopulu [*I. Anagnostopoulou*] un L. Vizadžo
[*L. Visaggio*], pārstāvji,

un

Eiropas Savienības Padomi, ko pārstāv M. Mūrs [*M. Moore*] un K. Mihūla
[*K. Michoel*], pārstāvji,

atbildētāji,

ko atbalsta

Nīderlandes Karaliste, ko pārstāv K. Viselsa [*C. Wissels*], Ī. de Frīss [*Y. De Vries*], J. Langers [*J. Langer*] un M. Norta [*M. Noort*], pārstāvji,

un

Eiropas Komisija, ko sākotnēji pārstāvēja E. Vaits [*É. White*], P. Olivers [*P. Oliver*] un Ž. B. Leņelo [*J.-B. Laignelot*], pēc tam E. Vaits, P. Olivers un K. Mifsuds-Boniči [*K. Mifsud-Bonnici*], pārstāvji,

personas, kas iestājušās lietā,

par prasību atcelt Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 16. septembra Regulu (EK) Nr. 1007/2009 par tirdzniecību ar izstrādājumiem no roņiem (OV L 286, 36. lpp.).

VISPĀRĒJĀ TIESA (septītā palāta paplašinātā sastāvā)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs A. Dītrihs [*A. Dittrich*], tiesneši F. Deuss [*F. Dehousse*], I. Višņevska-Bjalecka [*I. Wiszniewska-Białecka*], M. Preks [*M. Prek*] (referents) un A. Popesku [*A. Popescu*],

sekretārs E. Kulons [*E. Coulon*],

izdod šo rīkojumu.

Rīkojums

Fakti, tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi

- 1 2009. gada 16. septembrī Eiropas Parlaments un Eiropas Savienības Padome pieņēma Regulu (EK) Nr. 1007/2009 par tirdzniecību ar izstrādājumiem no roņiem (OV L 286, 36. lpp.; turpmāk tekstā — “apstrīdētā regula”), ar kuru, kā tas izriet no tās 1. panta, ir paredzēts pieņemt saskaņotus noteikumus par izstrādājumu no roņiem laišanu tirgū.
- 2 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2010. gada 11. janvārī, *Inuit Tapiriit Kanatami, Nattivak Hunters and Trappers Association, Pangnirtung Hunters' and Trappers' Association, Džeipotijs Moesesijs [Jaypootie Moesesie], Alens Konēliusijs [Allen Kooneeliusie], Tomasijs Nūkingnaks [Toomasie Newkingnak], Deivids Kuptana [David Kuptana], Karlina Āriaka [Karliin Aariak], Efstatioss Andreass Agatoss [Efstathios Andreas Agathos], Canadian Seal Marketing Group, Ta Ma Su Seal Products, Inc., Fur Institute of Canada, NuTan Furs, Inc., GC Rieber Skinn AS, Inuit Circumpolar Conference Greenland (ICC), Johanness Egede [Johannes Egede] un Kalaallit Nunaanni Aalisartut Piniartullu Kattuffiat (KNAPK)* cēla šo prasību ar mērķi panākt apstrīdētās regulas atcelšanu.
- 3 Ar atsevišķu dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2010. gada 11. februārī, prasītāji iesniedza pieteikumu par pagaidu noregulējumu, kurā tie lūdza Vispārējās tiesas priekšsēdētāju izdot rīkojumu par apstrīdētās regulas piemērošanas apturēšanu.
- 4 Parlaments un Padome noteiktajos termiņos iesniedza savus apsvērumus par šo pieteikumu par pagaidu noregulējumu.

- 5 Ar 2010. gada 30. aprīļa rīkojumu lietā T-18/10 R *Inuit Tapiriit Kanatami u.c./Parlaments un Padome* (Krājumā nav publicēts) Vispārējās tiesas priekšsēdētājs noraidīja pieteikumu par pagaidu noregulējumu.
- 6 Ar atsevišķiem dokumentiem, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegti attiecīgi 2010. gada 20. un 21. maijā, Parlaments un Padome izvirzīja iebildes par nepieņemamību saskaņā ar Vispārējās tiesas Reglamenta 114. panta 1. punktu.
- 7 Ar dokumentiem, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegti attiecīgi 2010. gada 31. un 21. maijā, Nīderlandes Karaliste un Eiropas Komisija lūdza atļauju iestāties lietā Parlamenta un Padomes prasījumu atbalstam. Prasītāji un Parlaments savus apsvērumus par šiem lūgumiem iesniedza noteiktajos termiņos. Padome apsvērumus neiesniedza.
- 8 Ar atsevišķu dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2010. gada 8. jūnijā, Padome iesniedza lūgumu izslēgt no lietas materiāliem prasības pieteikuma A 7 pielikumu, kuru veido Padomes Juridiskā dienesta 2009. gada 18. februāra atzinums par Komisijas iesniegto priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par tirdzniecību ar izstrādājumiem, kas iegūti no roņveidīgajiem [2008. gada 23. jūlija COM (2008) 469, galīgā redakcija], kā arī attiecīgā atzinuma daļas citātu, kas ietverts prasības pieteikuma 46. punktā.
- 9 Ar dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2010. gada 2. jūlijā, Parlaments iesniedza savus apsvērumus par Padomes iesniegto lūgumu izslēgt no lietas materiāliem atsevišķus dokumentus.
- 10 Ar 2010. gada 6. jūlija rīkojumu Vispārējās tiesas piektās palātas priekšsēdētājs atļāva Nīderlandes Karalistei un Komisijai iestāties lietā.

- 11 2010. gada 13. jūlijā prasītāji iesniedza savus apsvērumus par Parlamenta un Padomes izvirzītajām iebildēm par nepieņemamību.
- 12 2010. gada 19. un 20. augustā Nīderlandes Karaliste un Komisija iesniedza savus iestāšanās rakstus, kuros bija aplūkotas vienīgi izvirzītās iebildes par nepieņemamību.
- 13 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2010. gada 28. jūlijā, prasītāji — izņemot vienu — iesniedza jaunu pieteikumu par pagaidu noregulējumu, kas bija pamatots ar LESD 278. un 279. pantu, kā arī Reglamenta 109. pantu, kurā tie lūdza Vispārējās tiesas priekšsēdētāju izdot rīkojumu par apstrīdētās regulas piemērošanas apturēšanu līdz brīdim, kamēr Vispārējā tiesa būs pieņēmusi nolēmumu par prasību atcelt tiesību aktu, kas ir tikusi celta pret šo regulu.
- 14 Ar 2010. gada 19. augusta rīkojumu lietā T-18/10 R II *Inuit Tapiriit Kanatami u.c./Parlaments un Padome* (Krājumā nav publicēts) Vispārējās tiesas priekšsēdētājs izdeva rīkojumu par to nosacījumu piemērošanas apturēšanu, kas atbilstoši apstrīdētās regulas 3. panta 1. punktam ierobežo izstrādājumu no ražveidīgajiem laišanu tirgū, tiktāl, ciktāl tas attiecas uz prasītājiem, un līdz brīdim, kamēr tiks izdots rīkojums par šīs pagaidu noregulējuma procedūras izbeigšanu.
- 15 Parlaments un Padome, kā arī Komisija 2010. gada 7. septembrī iesniedza savus apsvērumus par otro pieteikumu par pagaidu noregulējumu. Nīderlandes Karaliste apsvērumus neiesniedza.
- 16 2010. gada 5. oktobrī prasītāji atbilstoši Reglamenta 129. pantam iesniedza lūgumu par iepriekš 14. punktā minētā Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2010. gada 19. augusta rīkojuma lietā *Inuit Tapiriit Kanatami u.c./Parlaments un Padome* interpretāciju.

- 17 Attiecīgi 2010. gada 14., 18. un 13. oktobrī Parlaments, Padome un Komisija iesniedza savus apsvērumus par šo lūgumu.
- 18 Ar Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2010. gada 19. oktobra rīkojumu lietā T-18/10 RII-INTP *Inuit Tapiriit Kanatami u.c./Parlaments un Padome* (Krājumā nav publicēts) lūgums sniegt interpretāciju tika noraidīts kā nepieņemams.
- 19 Ar 2010. gada 25. oktobra rīkojumu lietā T-18/10 R II *Inuit Tapiriit Kanatami u.c./Parlaments un Padome* (Krājumā nav publicēts, šobrīd — apelācijas stadijā) Vispārējās tiesas priekšsēdētājs noraidīja otro pieteikumu par pagaidu noregulējumu.
- 20 Ar atsevišķiem dokumentiem, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegti attiecīgi 2010. gada 6. un 14. oktobrī, Padome un Komisija iesniedza lūgumu par šīs lietas izskatīšanu virspalātā. Pakārtoti — un attiecībā uz lietas būtību — Komisija lūdza nodot lietu palātai, kurā ir pieci tiesneši.
- 21 2010. gada 26. oktobrī Vispārējā tiesa, pēc šo lūgumu izskatīšanas un ievērojot Reglamenta 51. panta 1. punkta otro daļu, nolēma nodot lietu septītajai palātai paplašinātā sastāvā.
- 22 2010. gada 19. oktobrī prasītāji un Parlaments iesniedza savus apsvērumus par iestāšanās rakstiem, kuros bija izvērtētas vienīgi Nīderlandes Karalistes un Komisijas izvirzītās iebildes par nepieņemamību.

23 Ar 2011. gada 8. februāra vēstuli Vispārējā tiesa lūdza lietas dalībniekus atbildēt uz jautājumu par to, vai apstrīdētā regula ir tieši ietekmējusi prasītājus. Prasītāji, Parlaments, Padome un Komisija atbildēja uz šo jautājumu noteiktajā termiņā. Nīderlandes Karaliste neiesniedza atbildi uz Vispārējās tiesas uzdoto jautājumu.

24 Prasības pieteikumā ietvertie prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atzīt prasību par pieņemamu;

— atcelt apstrīdēto regulu;

— piespriest Parlamentam un Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

25 Parlamenta prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— noraidīt prasību kā nepieņemamu;

— pakārtoti — gadījumā, ja Vispārējā tiesa noraidītu iebildi par nepieņemamību vai atliktu lēmuma šajā ziņā pieņemšanu, — piešķirt tam, kā arī Padomei termiņu iebildumu raksta iesniegšanai atbilstoši Reglamenta 114. panta 4. punktam;

— piespriest prasītājiem atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

26 Nīderlandes Karalistes un Padomes prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— noraidīt prasību kā nepieņemamu;

— piespriest prasītājiem atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

27 Komisijas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— noraidīt prasību kā acīmredzami nepieņemamu;

— piespriest prasītājiem atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

28 Apsvērumos par iebildēm par nepieņemamību prasītāju ietvertie prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atlikt lēmuma par iebildēm par nepieņemamību pieņemšanu līdz galīgajam spriedumam;

— pakārtoti — atzīt prasību par pieņemamu;

Par LESD 263. panta ceturtās daļas piemērojamību

- 32 Jānorāda, ka apstrīdētā regula ir pieņemta, pamatojoties uz EK līgumu (EKL 95. pants), tomēr prasība ir celta pēc Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) stāšanās spēkā.
- 33 Lietas dalībnieki uzskata, ka šīs prasības pieņemamība ir jāizvērtē, ņemot vērā LESD 263. panta ceturto daļu.
- 34 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka saistībā ar jautājumu par tādu noteikumu piemērojamību laikā, kas regulē prasības par atcelšanu, kuru Eiropas Savienības tiesai iesniegusi privātpersona, pieņemamību, no pastāvīgās judikatūras izriet, ka, pirmkārt, saskaņā ar principu *tempus regit actum* jautājums par prasības pieņemamību ir jārisina, pamatojoties uz noteikumiem, kas ir spēkā prasības celšanas dienā, un, otrkārt, prasības pieņemamības noteikumi ir novērtējami prasības celšanas brīdī, t.i., prasības pieteikuma iesniegšanas brīdī (skat. Vispārējās tiesas 2010. gada 7. septembra rīkojumus lietā T-532/08 *Norilsk Nickel Harjavalta* un *Umicore*/Komisija, Krājums, II-3959. lpp., 70. punkts, un lietā T-539/08 *Etimine* un *Etiproducts*/Komisija, Krājums, II-4017. lpp., 76. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 35 Šajā gadījumā prasības celšanas brīdī tās pieņemamības nosacījumus reglamentēja LESD 263. pants. Tādēļ, ņemot vērā judikatūru, kas minēta iepriekšējā punktā, jautājums par šobrīd izskatāmās prasības pieņemamību ir izlemjams, pamatojoties uz minēto pantu.

Par šobrīd izskatāmās prasības pieņemamību

- 36 Parlaments un Padome, kurus atbalsta Nīderlandes Karaliste un Komisija, ir izvirzījuši trīs iebildes par nepieņemamību, kas ir saistītas attiecīgi ar to, ka apstrīdētā regula neesot reglamentējošs akts, ka tā esot saistīta ar īstenošanas pasākumiem un ka tā neesot individuāli ietekmējusi prasītājus.
- 37 Prasītāji apstrīd Parlamenta un Padomes, kurus atbalsta Nīderlandes Karaliste un Komisija, izdarītos secinājumus.

Par jēdzienu “reglamentējošs akts” LESD 263. panta ceturrtās daļas izpratnē

- 38 Saskaņā ar LESD 263. panta ceturto daļu “[j]ebkura fiziska vai juridiska persona saskaņā ar pirmajā un otrajā daļā minētajiem nosacījumiem var celt prasību par tiesību aktu, kas adresēts šai personai vai kas viņu skar tieši un individuāli, un par reglamentējošu aktu, kas viņu skar tieši, bet nav saistīts ar īstenošanas pasākumiem”.
- 39 Jāatzīmē, ka, kaut arī ar šo noteikumu salīdzinājumā ar EK līgumu ir ieviests jaunievedums attiecībā uz pieeju Savienības tiesai, proti, tagad fiziska vai juridiska persona var celt prasību par reglamentējošu aktu, kas viņu skar tieši, bet nav saistīts ar īstenošanas pasākumiem, pats jēdziens “reglamentējošs akts” Līgumā par Eiropas Savienības darbību nav definēts.

- 40 Tādējādi, lai varētu pieņemt nolēmumu par šobrīd izskatāmās prasības pieņemamību, ir jāveic burtiska, vēsturiska un teleoloģiska šā noteikuma interpretācija.
- 41 Pirmkārt, ir jāatgādina, ka saskaņā ar EK līguma 230. panta ceturto daļu fiziskām un juridiskām personām bija ļauts celt prasību par lēmumiem kā individuālas piemērojamības tiesību aktiem, kā arī par tādiem vispārpiemērojamiem aktiem kā regula, kas tieši ietekmē šo personu un skar to dažu tās specifisko īpašību dēļ vai kādas faktiskas situācijas dēļ, kura to raksturo attiecībā pret jebkuru citu personu un tādēļ individuāli izceļ līdzīgi lēmuma adresātam (šajā ziņā skat. Tiesas 1963. gada 15. jūlija spriedumu lietā 25/62 *Plaumann*/Komisija, *Recueil*, 197. un 223. lpp., un 2002. gada 25. jūlija spriedumu lietā C-50/00 P *Unión de Pequeños Agricultores*/Padome, *Recueil*, I-6677. lpp., 36. punkts).
- 42 LESD 263. panta ceturtajā daļā, kaut arī izlaižot jēdzienu “lēmums”, ir pārņemtas abas iepriekš minētās iespējas un pievienota vēl trešā. Tajā ir atļauts celt prasību par individuāliem tiesību aktiem, par vispārpiemērojamiem aktiem, kas tieši vai individuāli skar kādu fizisku vai juridisku personu, kā arī par reglamentējošiem aktiem, kas šo personu skar tieši, bet kas nav saistīti ar īstenošanas pasākumiem. No jēdziena “reglamentējošs” parastās nozīmes izriet, ka akti, kurus aptver šī iepriekš minētā trešā iespēja, arī ir vispārpiemērojami.
- 43 Šajā kontekstā ir jāsecina, ka šī iespēja neattiecas uz visiem vispārpiemērojamiem aktiem, bet gan uz ierobežotāku to kategoriju, proti, uz reglamentējošiem aktiem.
- 44 LESD 263. panta pirmajā daļā būtībā ir paredzētas vairākas Savienības tiesību aktu kategorijas, kuri var būt likumības pārbaudes priekšmets, proti, pirmkārt, leģislatīvie akti un, otrkārt, citi saistoši tiesību akti, kuru mērķis ir radīt tiesiskas sekas attiecībā uz trešām personām, un kuri var būt individuāli vai vispārpiemērojami akti.

- 45 No tā ir jāsecina, ka LESD 263. panta ceturtajā daļā, lasot to kopā ar šā panta pirmo daļu, ir paredzēts, ka fiziska vai juridiska persona var celt prasību par tiesību aktu, kas adresēts šai personai, kā arī, pirmkārt, par vispārpiemērojamiem aktiem — leģislatīviem vai reglamentējošiem —, kas to skar tieši un individuāli, un, otrkārt, par atsevišķiem vispārpiemērojamiem aktiem, proti, par reglamentējošiem aktiem, kas to skar tieši, bet nav saistīti ar īstenošanas pasākumiem.
- 46 Turklāt šāda jēdziena “reglamentējošs” un tam līdzvērtīgo dažādajās Līguma par Eiropas Savienības darbību valodu versijās ietvertu jēdzienu interpretācija pretstatā jēdzienam “leģislatīvs” izriet arī no vairākiem citiem Līguma par Eiropas Savienības darbību noteikumiem, it īpaši no LESD 114. panta, kurš attiecas uz “dalībvalstu normatīvo [leģislatīvo, reglamentējošo] vai administratīvo aktu” tuvināšanu.
- 47 Šajā ziņā ir jānoraida prasītāju arguments, saskaņā ar kuru tāda leģislatīvo un reglamentējošo aktu nošķiršana, kādu ir piedāvājuši Parlaments un Padome un kas ir izklāstīta šā sprieduma 42.–45. punktā, nozīmētu pievienot apzīmētāju “leģislatīvi” pirms jēdziena “tiesību akti”, kurš attiecas uz pirmajām divām LESD 263. panta ceturtajā daļā paredzētajām iespējām. Kā izriet no šā sprieduma 45. punktā izdarītā secinājuma, jēdziens “tiesību akti”, kurš attiecas uz šīm pirmajām divām minētajām iespējām, papildus aktiem, kas adresēti fiziskai vai juridiskai personai, attiecas uz visiem aktiem — leģislatīviem vai reglamentējošiem —, kas šo personu skar tieši un individuāli. It īpaši šīs pēdējās minētās iespējas piemērošanas jomā ietilpst leģislatīvi un reglamentējoši akti, kas ir saistīti ar īstenošanas pasākumiem.
- 48 Turklāt ir jāprecizē, ka pretēji prasītāju apgalvotajam no LESD 263. panta ceturtajā daļā ietvertā teikuma pēdējās daļas formulējuma izriet, ka dalībvalstu mērķis nebija ierobežot šā noteikuma piemērojamību vienīgi ar deleģētajiem aktiem LESD 290. panta izpratnē, bet gan vispārīgāk — ar reglamentējošajiem aktiem.

49 Otrkārt, šā sprieduma 42.–45. punktā izklāstīto LESD 263. panta ceturtais daļas interpretāciju apstiprina tā procesa gaita, kura noslēgumā tika pieņemts šis noteikums, kuru sākotnēji tika piedāvāts pieņemt kā Līguma projekta par Konstitūciju Eiropai III-365. panta ceturto daļu. It īpaši no Eiropas Konventa prezidija 2003. gada 12. maija pavadvēstules (Eiropas Konventa sekretariāts, CONV 734/03) izriet, ka, neraugoties uz attiecīgo priekšlikumu par EKL 230. panta ceturtais daļas grozījumu, kurā bija norādīts uz “vispārpiemērojamiem aktiem”, prezidijs izvēlējās pielietot citu iespēju, kurā bija minēti “reglamentējoši akti”. Kā izriet no iepriekš minētās pavadvēstules, šis formulējums ļāva “nodalīt legīslatīvus un reglamentējošus aktus, īstenojot ierobežotu pieeju attiecībā uz privātpersonu celtajām prasībām par legīslatīviem aktiem (saistībā ar kuriem joprojām ir piemērojams nosacījums par “tiešu un individuālu skaršanu)”.

50 Treškārt, ievērojot izvēli par labu šāda formulējuma pārņemšanai LESD 263. panta ceturtajā daļā, ir jākonstatē, ka šā noteikuma mērķis ir ļaut fiziskai vai juridiskai personai celt prasību par vispārpiemērojamiem aktiem, kuri nav legīslatīvi akti, kas to skar tieši, bet nav saistīti ar īstenošanas pasākumiem, tādējādi izvairoties no gadījumiem, ka šādai personai nāktos pārkāpt tiesības, lai iegūtu pieeju tiesai (skat. iepriekš minēto Eiropas Konventa prezidija pavadvēstuli). Kā izriet no iepriekšējos punktos ietvertās analīzes, atbilstoši LESD 263. panta ceturtais daļas formulējumam nav atļauts celt prasību par jebkuriem aktiem, kuri atbilst tiešas ietekmes un īstenošanas pasākumu neesamības kritērijiem, nedz arī par jebkuriem vispārpiemērojamiem aktiem, kuri atbilst šiem kritērijiem, bet prasību ir atļauts celt vienīgi par vienu īpašu šo pēdējo minēto aktu kategoriju, proti, par reglamentējošiem aktiem. Līdz ar to tādas prasības atcelt tiesību aktu pieņemamības nosacījumi, kas ir celta par legīslatīvu aktu, ir ierobežotāki nekā nosacījumi, kas pastāv par reglamentējošu aktu celtas prasības gadījumā.

51 Šo secinājumu nevar atspēkot arī ar prasītāju argumentāciju, kas attiecas uz tiesībām uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā, it īpaši ievērojot Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (OV 2007, C 303, 1. lpp.) 47. pantu. Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru Savienības

tiesa, nepārkāpjot savas pilnvaras, nevar interpretēt nosacījumus, ar kādiem privātpersona var celt prasību par regulu, tādā veidā, ka šie Līgumā tieši paredzētie nosacījumi netiek ņemti vērā, tai skaitā ievērojot efektīvu tiesību aizsardzības tiesā principu (šajā ziņā skat. Tiesas 2004. gada 1. aprīļa spriedumu lietā C-263/02 P Komisija/*Jégo-Quéré*, *Recueil*, I-3425. lpp., 36. punkts, un Vispārējās tiesas 2007. gada 9. janvāra rīkojumu lietā T-127/05 *Lootus Teine Osaiühing*/Padome, Krājumā nav publicēts, 50. punkts).

- 52 Tāpat ir jānoraida prasītāju arguments, saskaņā ar kuru pienākums “plaši” interpretēt LESD 263. panta ceturto daļu izrietot arī no divām Apvienoto Nāciju Organizācijas ietvaros pieņemtām starptautiskām konvencijām, proti, Konvencijas par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem, kas 1998. gada 25. jūnijā parakstīta Orhūsā, un Konvencijas par bioloģisko daudzveidību, kas 1992. gada 5. jūnijā parakstīta Riodežaneiro.
- 53 Pirmkārt, kaut arī prasītāji apgalvo, ka LESD 263. panta ceturtais daļa ir jāinterpretē saskaņā ar šīm abām iepriekš minētajām konvencijām, tie tomēr nekādi nav norādījuši, kā tieši būtu interpretējami dažādie pieņemamības nosacījumi LESD 263. panta ceturtais daļas izpratnē, ievērojot norādītos starptautiskos tiesību aktus, jo to izvirzītie argumenti ir pārāk vispārīgi un šiem argumentiem nav nekādas saistības ar minētajiem pieņemamības nosacījumiem.
- 54 Otrkārt, judikatūra, uz kuru šajā ziņā ir norādījuši prasītāji (Tiesas 1998. gada 14. jūlija spriedums lietā C-341/95 *Bettati*, *Recueil*, I-4355. lpp., 20. punkts, un 2004. gada 1. aprīļa spriedums lietā C-286/02 *Bellio Flli*, *Recueil*, I-3465. lpp., 33. punkts), attiecas uz Savienības tiesas pienākumu, izskatot jautājumu par Savienības atvasinātā tiesību akta spēkā esamību, izvērtēt šo spēkā esamību, ņemot vērā arī starptautiskās tiesības.

- 55 Katrā ziņā ir jāatgādina, ka ar Līgumu ir izveidota pilnīga tiesību aizsardzības līdzekļu un procedūru sistēma, kuras mērķis ir nodrošināt iestāžu aktu likumības pārbaudi, uzticot šo uzdevumu Savienības tiesai (šajā ziņā skat. iepriekš 41. punktā minēto spriedumu lietā *Unión de Pequeños Agricultores*/Padome, 40. punkts). Norādīto starptautisko konvenciju noteikumi nedrīkst būt pretrunā šim Savienības primāro tiesību aktu normām (šajā ziņā skat. Tiesas 2008. gada 3. septembra spriedumu apvienotajās lietās C-402/05 P un C-415/05 P *Kadi* un *Al Barakaat International Foundation*/Padome un Komisija, Krājums, I-6351. lpp., 306.–308. punkts, un Vispārējās tiesas 2007. gada 17. septembra spriedumu lietā T-201/04 *Microsoft*/Komisija, Krājums, II-3601. lpp., 798. punkts).
- 56 Ņemot vērā iepriekš minēto, ir jāsecina, ka ar jēdzienu “reglamentējošs akts” LESD 263. panta ceturtais daļas izpratnē ir jāsaprot jebkurš vispārpiemērojams akts, izņemot leģislatīvus aktus. Tādējādi leģislatīvs akts var būt fiziskas vai juridiskas personas celtas prasības par tiesību akta atcelšanu priekšmets tikai tad, ja tas šo personu skar tieši un individuāli.

Par apstrīdētās regulas kvalificēšanu

- 57 Ņemot vērā secinājumu, kas šā sprieduma 56. punktā izdarīts attiecībā uz LESD 263. panta ceturtais daļas interpretāciju, ir jānosaka, vai šajā gadījumā apstrīdētā regula ir kvalificējama kā leģislatīvs akts vai kā reglamentējošs akts.
- 58 Līdz ar to apstrīdētā regula ir kvalificējama, ievērojot Līgumā par Eiropas Savienības darbību paredzētās tiesību aktu kategorijas.
- 59 Apstrīdētā regula tika pieņemta, pamatojoties uz EKL 95. pantu, atbilstoši EKL 251. pantā paredzētajai koplēmuma procedūrai.

- 60 Šajā ziņā no LESD 289. panta 1. un 3. punkta izriet, ka tiesību akti, kas ir pieņemti atbilstoši LESD 294. pantā noteiktajai procedūrai, kura tiek saukta par “parasto likumdošanas procedūru”, ir legīslatīvi akti.
- 61 Tomēr, tā kā LESD 294. pantā noteiktajā procedūrā būtībā ir pārņemta EKL 251. pantā noteiktā procedūra, ir jāsecina, ka Līgumā par Eiropas Savienības darbību paredzēto tiesību aktu kategoriju ietvaros apstrīdētā regula ir kvalificējama kā legīslatīvs akts.
- 62 Šajā ziņā prasītāji ir norādījuši, ka pasākuma raksturu nosaka nevis tā pieņemšanas veids, bet gan tā individuālā vai vispārējā piemērojamība. Tas, vai regulu var kvalificēt par reglamentējošu aktu, esot jānosaka, ņemot vērā tās piemērojamību. Turklāt adjektīvs “reglamentējošs” esot interpretējams atbilstoši tā parastajai nozīmei, proti, kā atsauce uz aktu, kura mērķis ir vispārīgi noteikt piemērojamos noteikumus.
- 63 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru, lai nošķirtu regulu no lēmuma, ir jāņem vērā, vai apskatāmais akts ir vispārpiemērojams. Akts ir vispārpiemērojams, ja tas ir piemērojams objektīvi noteiktām situācijām un ja tas rada tiesiskas sekas attiecībā uz vispārēji un abstrakti noteiktām personu kategorijām (skat. Vispārējās tiesas 2009. gada 30. novembra spriedumu lietā T-313/08 *Veromar di Tudisco Alfio & Salvatore*/Komisija, Krājumā nav publicēts, 38. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 64 Šī judikatūra it īpaši attiecās uz EKL 230. panta ceturtais daļas otro daļu, kurā bija minētas prasības par tādiem tiesību aktiem, kuri tieši un individuāli skar fizisku vai juridisku personu. Šī noteikuma mērķis — atbilstoši tā interpretācijai judikatūrā — it īpaši bija novērst, ka, tiesību aktu vienkārši pieņemot regulas formā, Savienības iestādes varētu liegt personai tiesības celt prasību par lēmumu, kas to skar tieši un individuāli, kā arī precizēt, ka tiesību akta formas izvēle nevar mainīt tiesību akta raksturu (skat.

iepriekš 63. punktā minēto rīkojumu lietā *Veromar di Tudisco Alfio & Salvatore*/Komisija, 37. punkts un tajā minētā judikatūra).

65 Tomēr šajā gadījumā runa nav par apstrīdētās regulas vispārējo piemērojamību, bet gan par tās iespējamo kvalifikāciju par reglamentējošu aktu. Kaut arī, lai nošķirtu vispārpiemērojamu aktu no individuāla akta, ir jāņem vērā, vai apskatāmais akts ir vispārpiemērojams, tā kvalifikācijas par leģislatīvu vai reglamentējošu aktu atbilstoši Līgumam par Eiropas Savienības darbību pamatā ir ar tā pieņemšanas procedūru saistītais kritērijs, proti, vai tā ir vai nav bijusi likumdošanas procedūra.

66 Ņemot vērā jēdziena “reglamentējošs akts” LESD 263. panta ceturrtās daļas izpratnē interpretāciju, kas izklāstīta šā sprieduma 41.–56. punktā, un secinājumu par to, ka apstrīdētā regula nav reglamentējošs akts šīs tiesību normas izpratnē, ir jāsecina, ka šī prasība nevar tikt atzīta par pieņemamu, pamatojoties uz LESD 263. panta ceturrtajā daļā ietvertā teikuma pēdējo daļu. Šādos apstākļos nav jānosaka, vai apstrīdētā regula ir saistīta ar īstenošanas pasākumiem.

67 Līdz ar to ir jāizvērtē, vai apstrīdētā regula ir tieši un individuāli skārusi prasītājus.

Par tiešu ietekmi uz prasītājiem

68 Parlaments un Padome, kurus atbalsta Nīderlandes Karaliste un Komisija, savās iebildēs par nepieņemamību nav izvirzījuši iebildi par nepieņemamību, kuras pamatā būtu tiešas ietekmes neesamība, izņemot vienu vienīgu attiecīgu norādi šajā ziņā, kas nav tuvāk aplūkota un ir ietverta Parlamenta izvirzītajā iebildē par nepieņemamību.

- 69 Tā kā prasības pieņemamības nosacījumi ir saistīti ar absolūtu šķērsli tiesas procesam (Tiesas 1987. gada 7. oktobra rīkojums lietā 108/86 *d. M./Padome un CES, Recueil*, 3933. lpp., 10. punkts; skat. arī Vispārējās tiesas 2008. gada 22. oktobra spriedumu apvienotajās lietās T-309/04, T-317/04, T-329/04 un T-336/04 *TV 2/Dānija u.c./Komisija, Krājums, II-2935*. lpp., 62. punkts un tajā minētā judikatūra), Vispārējai tiesai pēc savas ierosmes ir jāpārbauda, vai ir izpildīts LESD 263. panta ceturtajā daļā paredzētais nosacījums par tiešu ietekmi.
- 70 Prasītāji, Parlaments un Padome, kā arī Komisija ir pauduši savu viedokli par šo jautājumu, atbildot uz Vispārējās tiesas 2011. gada 8. februārī uzdoto jautājumu (skat. šā sprieduma 23. punktu).
- 71 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru nosacījums, ka tiesību aktam ir tieši jāattiecas uz attiecīgo personu, prasa, pirmkārt, lai apstrīdētais Savienības tiesību akts tieši ietekmētu šīs personas tiesisko situāciju un, otrkārt, nedotu nekādu rīcības brīvību tā adresātiem, kas ir atbildīgi par tā ieviešanu, kura ir pilnīgi automātiska un izriet vienīgi no Savienības tiesiskā regulējuma, pastarpināti nepiemērojot citus noteikumus (skat. iepriekš 51. punktā minēto rīkojumu lietā *Lootus Teine Osaiühing/Padome*, 39. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 72 No šīs judikatūras skaidri izriet, ka, lai varētu uzskatīt, ka tiesību akts tieši skar fizisku vai juridisku personu, ir jābūt izpildītiem diviem kumulatīviem nosacījumiem (Vispārējās tiesas 2010. gada 21. maija rīkojums lietā T-441/08 *ICO Services/Parlaments un Padome*, Krājumā nav publicēts, 56. punkts).
- 73 Šajā ziņā ir jākonstatē, ka šā sprieduma 71. punktā minētajā judikatūrā norādītie pastarpinātie noteikumi ir noteikumi, kas ir jāpieņem valsts vai Savienības līmenī.

- 74 Šajā gadījumā, pirmkārt, ir jāatgādina, ka apstrīdētās regulas 3. panta 1. punktā, kurš ir šīs regulas pamatnoteikums, ir paredzēts, ka “[i]r atļauts laist tirgū tikai tādus izstrādājumus no roņiem, kuri iegūti medībās, ko tradicionāli veic inuītu vai citas iezemiešu kopienas un kas palīdz tām nodrošināt iztiku”.
- 75 Līdz ar to apstrīdētā regula tieši ietekmē vienīgi to prasītāju tiesisko situāciju, kuri nodarbojas ar izstrādājumu no roņiem laišanu Savienības tirgū. Būtībā ar šo regulu nekādi netiek aizliegtas roņu medības, kas — vēl jo vairāk — norisinās ārpus Savienības tirgus, nedz arī tādu izstrādājumu no roņiem izmantošana vai patērēšana, kas nav tirdzniecības priekšmets. Tādējādi ir jānorāda, ka, kaut arī nevar tikt izslēgts, ka apstrīdētajā regulā paredzētais vispārīgais laišanas tirgū aizliegums var ietekmēt to personu darbību, kas ir iesaistītas attiecīgajā darbībā pirms un pēc šīs laišanas tirgū, tomēr šāda ietekme ir vērtējama kā netieša (šajā ziņā skat. Vispārējās tiesas 2005. gada 11. jūlija spriedumu lietā T-40/04 *Bonino* u.c./Parlaments un Padome, Krājums, II-2685. lpp., 56. punkts). Turklāt attiecībā uz šā aizlieguma iespējamajām ekonomiskajām sekām ir jāatgādina, ka saskaņā ar judikatūru šādas ekonomiskās sekas neietekmē prasītāju tiesisko situāciju, bet vienīgi to faktisko situāciju (šajā ziņā skat. Vispārējās tiesas 2000. gada 27. jūnija spriedumu apvienotajās lietās T-172/98 un no T-175/98 līdz T-177/98 *Salamander* u.c./Parlaments un Padome, *Recueil*, II-2487. lpp., 62. punkts).
- 76 Otrkārt, no apstrīdētās regulas 3. panta 4. punkta, lasot to kopā ar tās 5. panta 3. punktu, izriet, ka “[regulas 3. panta īstenošanas pasākumus], kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs regulas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar [Padomes 1999. gada 28. jūnija Lēmuma 1999/468/EK, ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību (OV L 184, 23. lpp.), 5.a pantā] minēto regulatīvo kontroles procedūru”. Tāpat no apstrīdētās regulas preambulas 17. apsvēruma izriet, ka, jo īpaši Komisija būtu jāpilnvaro “noteikt nosacījumus, ar kādiem ir atļauts laist

tirgū izstrādājumus no roņiem, kuri iegūti medībās, ko tradicionāli veic inuītu vai citas iezemiešu kopienas un kas palīdz tām nodrošināt iztiku”.

- 77 Jāatzīmē, ka, kaut arī, pamatojoties uz šo apstrīdētās regulas normu, ir iespējams uzskatīt, ka ir aizliegts laist tirgū izstrādājumus no roņiem, attiecībā uz kuriem ir konstatēts, ka tie nav iegūti medībās, ko tradicionāli veic inuītu vai citas iezemiešu kopienas un kas palīdz tām nodrošināt iztiku, tomēr nosacījumi, ar kādiem tirgū var tikt laisti izstrādājumi, kuri varētu atbilst šiem nosacījumiem, nav definēti.
- 78 Apstrīdētajā regulā tostarp nav precizēts, kas ir saprotams ar tās 3. panta 1. punktā minēto jēdzienu “citas iezemiešu kopienas”, un nav sniegts nekāds skaidrojums attiecībā uz tādu medību veidiem, kas tradicionāli tiek veiktas ar mērķi nodrošināt iztiku, nedz arī ir izskaidrots, kā ir nosakāma inuītu vai citu iezemiešu kopienu izcelsme. Tādējādi attiecībā uz izstrādājumiem, kuriem var tikt piemērots izņēmuma režīms, valsts iestādēm nav iespējams piemērot apstrīdēto regulu, nepastāvot piemērošanas regulā noteiktiem īstenošanas pasākumiem, kuru mērķis tieši ir noteikt nosacījumus, ar kādiem ir atļauts laist tirgū šos izstrādājumus (apstrīdētās regulas preambulas 17. apsvērums). Šāda tiesību norma līdz ar to nav uzskatāma par pilnīgu tiesisko regulējumu, kas pats par sevi ir pietiekams un kurā nav paredzēti nekādi īstenošanas noteikumi, un kas tādējādi var tieši skart privātpersonas (šajā ziņā skat. Tiesas 1986. gada 23. aprīļa spriedumu lietā 294/83 *Les Verts/Parlaments, Recueil*, 1339. lpp., 31. punkts). Prasītāju situāciju, kuru aptver attiecīgais izņēmums, var novērtēt, tikai pamatojoties uz apstrīdētās regulas īstenošanas pasākumiem.
- 79 Tādējādi ir jākonstatē, ka apstrīdētā regula ietekmē vienīgi to prasītāju tiesisko situāciju, kuri nodarbojas ar izstrādājumu no roņiem laišanu Savienības tirgū un kurus skar vispārīgais šo izstrādājumu laišanas tirgū aizliegums. Savukārt tā tas nav to prasītāju gadījumā, kuru darbība nav saistīta ar šo izstrādājumu laišanu tirgū, un/vai to

prasītāju gadījumā, uz kuriem attiecas apstrīdētajā regulā paredzētais izņēmums, jo tādu izstrādājumu no roņiem laišana Savienības tirgū, kuri iegūti medībās, ko tradicionāli veic inuītu vai citas iezemiešu kopienas un kas palīdz tām nodrošināt iztiku, principā joprojām tiek atļauta.

80 Konkrētāk —, pirmkārt, pirmo prasītāju kategoriju, proti, inuītu izcelsmes roņu medniekus un traperus, kā arī otro prasītāju kategoriju, kurā ir ietvertas to intereses pārstāvošās organizācijas, nevar uzskatīt par tādām, kas nodarbojas ar izstrādājumu no roņiem laišanu tirgū.

81 Šajās divās prasītāju kategorijās ietilpst Džeipotijs Moesesijs, Alens Konēliusijs, Tomasijns Ņūkingnaks, Deivids Kuptana un Johanness Egede, kā arī *Inuit Tapiriit Kanatami*, Kanādas valsts organizācija, kas pārstāv un veicina inuītu intereses, *ICC*, Grenlandes valsts organizācija, kas pārstāv un veicina šo iedzīvotāju intereses, *Pangnirtung Hunters' and Trapper's Association*, organizācija, kas veicina un aizsargā Pangnirtungas reģionā dzīvojošo inuītu, kas nodarbojas ar medišanu un lopkaušanu, intereses, *Nattivak Hunters and Trappers Association*, organizācija, kas veicina un aizsargā Broutonas salas [*Broughton Island*] reģionā dzīvojošo inuītu, kas veic iepriekš minētā veida darbības, intereses, un *KNAPK*, kas pārstāv Grenlandē dzīvojošo inuītu un citu tautību medniekus un zvejniekus.

82 Otrkārt, Karlīna Āriaka nodarbojas ar izstrādājumu no roņiem pārstrādi, proti, ar no roņa ādas izgatavotu apģērbu izstrādāšanu un pārdošanu. Tomēr no prasības pietiekuma, kā arī no prasītāju apsvērumiem par iebildēm par nepieņemamību izriet, ka viņa arī ir inuītu kopienas locekle. Tā kā K. Āriaka nekādā ziņā nav apgalvojusi, ka viņa nodarbotos ar kādu citu, attiecīgajā izņēmumā neietilpstošu izstrādājumu laišanu tirgū, nevar uzskatīt, ka apstrīdētā regula viņu skar tieši.

- 83 Treškārt, Efstatioos Andreass Agatoss ir ārsts, kurš veic klīniskos pētījumus, lai izmantotu roņu [sirds] vārstuļus medicīniskiem nolūkiem, un kurš līdz ar to nenodarbojas ar izstrādājumu no roņiem laišanu tirgū.
- 84 Ceturtkārt, tas pats attiecas arī uz *Fur Institute of Canada*, kas ir bezpeļņas valsts organizācija, kura pārtrauga kažokādu nozari Kanādā, tai skaitā valsts regulējošās iestādes. Tās darbības ietver koordinēšanu, zinātnisko pētniecību, kā arī komunikāciju ar medijiem, sabiedrību un [federālajām] valdībām jautājumos, kas attiecas uz ekonomiskajiem, sociālajiem, kultūras un vides aspektiem saistībā ar kažokādu tirdzniecību. No tā izriet, ka aizliegums laist tirgū izstrādājumus no roņiem šo iestādi tieši neskar.
- 85 No lietas materiāliem savukārt izriet, ka *Ta Ma Su Seal Products*, *NuTan Furs* un *GC Rieber Skinn*, kā arī šīs sabiedrības apvienojošā organizācija *Canadian Seal Marketing Group* gan nodarbojas ar izstrādājumu no roņiem pārstrādi un/vai tirdzniecību, kuru piegādi veic gan inuītu, gan citu tautību izcelsmes mednieki un traperi. Līdz ar to ir jāuzskata, ka apstrīdētajā regulā paredzētais vispārīgais aizliegums laist tirgū izstrādājumus no roņiem ietekmē to tiesisko situāciju.
- 86 No tā izriet, ka prasītājus, izņemot *Ta Ma Su Seal Products*, *NuTan Furs*, *GC Rieber Skinn* un *Canadian Seal Marketing Group*, apstrīdētā regula tieši neskar.
- 87 Tā kā nosacījumi tiešas un individuālas ietekmes konstatēšanai ir kumulatīvi, vēl ir jāpārbauda, vai apstrīdētā regula ir individuāli skārusi *Ta Ma Su Seal Products*, *NuTan Furs*, *GC Rieber Skinn* un *Canadian Seal Marketing Group*.

Par individuālu ietekmi uz *Ta Ma Su Seal Products*, *NuTan Furs*, *GC Rieber Skinn* un *Canadian Seal Marketing Group*

- 88 Kā atgādināts šā sprieduma 41. punktā, lai varētu uzskatīt, ka tiesību akts individuāli skar fizisku vai juridisku personu, kura nav lēmuma adresāte, šim aktam ir tieši jāietekmē šī persona dažu tās specifisko īpašību dēļ vai kādas faktiskas situācijas dēļ, kura to raksturo attiecībā pret jebkuru citu personu un tādēļ individuāli izceļ līdzīgi lēmuma adresātam.
- 89 Kā pamatoti norādījuši Parlaments un Padome, kurus atbalsta Nīderlandes Karaliste un Komisija, apstrīdētā regula ir piemērojama objektīvi noteiktām situācijām un rada tiesiskas sekas attiecībā uz vispārīgi un abstrakti noteiktu personu kategoriju. It īpaši vispārīgais aizliegums laist tirgū izstrādājumus no roņiem, izņemot tādus izstrādājumus no roņiem, kuri iegūti medībās, ko tradicionāli veic inuītu vai citas iezemiešu kopienas un kas palīdz tām nodrošināt iztiku, ir formulēts vispārīgi un bez izņēmuma var tikt piemērots visiem saimnieciskās darbības subjektiem, kuri ietilpst apstrīdētās regulas piemērošanas jomā.
- 90 Kā atgādināts šā sprieduma 85. punktā, *Ta Ma Su Seal Products*, *NuTan Furs* un *GC Rieber Skinn*, kā arī šīs sabiedrības apvienojošā organizācija *Canadian Seal Marketing Group* nodarbojas ar tādu izstrādājumu no roņiem laišanu tirgū, kuri ir iegūti gan no inuītu, gan citu tautību izcelsmes medniekiem un traperiem. Esot šādā statusā, apstrīdētā regula tos skar tāpat kā visus citus saimnieciskās darbības subjektus, kuri laiž tirgū izstrādājumus no roņiem.
- 91 Šajā ziņā prasītāji apgalvo, ka organizācijas, kas pārstāv inuītu un citu tautību personu izveidotās sabiedrības, kuras ir iesaistītas izstrādājumu no roņiem ražošanas ķēdē, kā arī sabiedrības, kuras nodarbojas ar izstrādājumu no roņiem pārstrādi, ir individuāli skartas vismaz tiktāl, ciktāl runa ir par to inuītu izcelsmes biedriem vai inuītu izcelsmes izstrādājumiem.

- 92 Šim argumentam nevar piekrist. Pat pieņemot, ka uz attiecīgajiem prasītājiem attiecas ne tikai vispārīgais aizliegums, bet arī izņēmums saistībā ar inuītu izcelsmes izstrādājumiem, ar to nav pietiekami, lai tos individuāli izceltu līdzīgi lēmuma adresātam. Turklāt prasītāji nekādi nav izskaidrojuši, kā tieši apstrīdētā regula skar šīs organizācijas un šīs sabiedrības dažu to specifisko īpašību dēļ vai kādas faktiskas situācijas dēļ, kura tos raksturo attiecībā pret jebkuru citu personu.
- 93 No iepriekš minētā izriet, ka apstrīdētā regula individuāli neskar *Ta Ma Su Seal Products*, *NuTan Furs* un *GC Rieber Skinn*, kā arī *Canadian Seal Marketing Group*.
- 94 Ņemot vērā iepriekš minēto, šī prasība par tiesību akta atcelšanu ir atzīstama par nepieņemamu, neizvērtējot Padomes lūgumu izslēgt no lietas materiāliem prasības pieteikuma A 7 pielikumu, kā arī prasības pieteikumā ietverto šī dokumenta daļas citātu.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 95 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā prasītājiem spriedums ir nelabvēlīgs, tiem jāpiespriež segt pašiem savus, kā arī atlīdzināt Parlamenta un Padomes tiesāšanās izdevumus saskaņā ar to prasījumiem.
- 96 Saskaņā ar Reglamenta 87. panta 4. punktu Nīderlandes Karaliste un Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (septītā palāta paplašinātā sastāvā)

nospiež:

- 1) prasību noraidīt kā nepieņemamu;

- 2) *Inuit Tapiriit Kanatami, Nattivak Hunters and Trappers Association, Pangnirtung Hunters' and Trappers' Association, Džeipotijs Moesesijs, Alens Konēliusijs, Tomasijs Ņūkingnaks, Deivids Kuptana, Karlīna Āriaka, Efstatioss Andreass Agatoss, Canadian Seal Marketing Group, Ta Ma Su Seal Products, Fur Institute of Canada, NuTan Furs, Inc., GC Rieber Skinn AS, Inuit Circumpolar Conference Greenland (ICC), Johanness Egede un Kalaallit Nunaanni Aalisartut Piniartullu Kattuffiat (KNAPK) sedz paši savus, kā arī atlīdzina Eiropas Parlamenta un Eiropas Savienības Padomes tiesāšanās izdevumus;*

- 3) **Nīderlandes Karaliste un Eiropas Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.**

Pasludināts Luksemburgā 2011. gada 6. septembrī.

Sekretārs
E. Coulon

Priekšsēdētājs
A. Dittrich